

Medens vi i Tilslutning til det foran anførte og under Hensyn til, at saadanne Bestemmelser er nøje knyttet til det hele Straffesystem, maa fraraade, at der i den omhandlede Lov optages Bestemmelser angaaende Sikkerhedsforvarings Anvendelse paa normale Recidivister, anser vi det af Hensyn til den meget stærke praktiske Trang dertil for ønskeligt, at der dog paa et enkelt Punkt gaas noget udenfor Rammen for de psykisk defekte Personer. Vi henviser i saa Henseende til Udkastets § 3, hvor der er foreslaaet Adgang til at anvende Tilhold — hvis Overtrædelse alene kan medføre Straf, men ikke Internering — overfor alle løsladte Sædelighedsforbrydere uden Hensyn til, hvad der foreligger oplyst om deres mentale Tilstand. Dette støttes dels paa Hensynet til Ønskeligheden af i al Almindelighed at skabe større Tryghed for Kvinder og Børn overfor de heromhandlede Personer, dels paa den særlige Betragtning, at den mentale Tilstand hos den, der er dømt efter den gældende Straffelov, naar dens § 39 ikke er bragt til Anvendelse, ofte ikke under Sagen vil være oplyst eller tilstrækkelig klart oplyst, idet Straffelovens § 39 i Retsanvendelsen langtfra anvendes paa alle de psykisk defekte Personer, som maa henføres under Beskrivelsen i Udkastets § 1.

Vi har ikke fundet det betænkeligt, at Meddelelse af Tilhold i Medfør af § 3 indenfor de der fastsatte Grænser endelig gives af Statsadvokaten, dog med den i Paragraffen nævnte Adgang til efter 3 Aars Forløb og derefter paa ny hvert 3die Aar at indbringe Spørgsmaalet om dets fortsatte Bestaaen for Retten. Derimod har vi med Hensyn til Anvendelsen af de i deres Retsvirkninger vidtgaaende Forskrifter i Udkastets § 4, særlig i Betragtning af den Tvivl, der ofte vil være om den psykiske Tilstands Art og Farlighed, ikke ment at burde overlade det til Statsadvokatens *endelige* Afgørelse, om Betingelserne for disse Foranstaltningers Anvendelse har været til Stede. Vi har derfor foreslaaet, at det i et Tidsrum af 14 Dage (svarende til den almindelige Ankefrist i Straffesager) efter Foranstaltningens Anordning skal staa den paagældende frit for at faa denne Afgørelse prøvet af Domstolene.

Med Hensyn til de for Overtrædelse af Tilholds- og Tilsynsforskrifter foreslaaede Straffe bemærkes, at disses Størrelse — saavel efter § 3 som efter § 5 — afgiver Grundlag for Anholdelse og Fængsling og derfor overflødiggjør særlige Bestemmelser, som under en modsat Forudsætning kunde være ønskelige, om en foreløbig Internering af den paagældende indtil Sagens Afslutning.

Sluttelig bemærkes, at vi ikke overser, at der kan rejses Spørgsmaal om at anvende Internering overfor Psykopater, uden at saadan Foranstaltning behøver at være betinget af Foretagelse af en forbryderisk Handling. En Undersøgelse af dette lige saa vigtige som vidtrækkende og vanskelige Spørgsmaal vilde imidlertid kræve en psykiatrisk Sagkundskab, som vi savner, og allerede af denne Grund har vi ment ganske at maatte undlade at udtale os, endside stille Forslag desangaaende.

Betänkande och förslag rörande Internering av farlige återfallsförbrytare (1922) samt Betänkande och förslag rörande Förvaring av förminskat tillräkneliga förbrytare (1923) vedlægges.

København, den 5. Marts 1925.

N. H. Glarbo.

Aug. Goll.

Oskar Johansen.

Oluf H. Krabbe.

Eyvind Olrik.

Carl Torp.